

Förordning med instruktion för Säkerhetspolisen;

SFS 2014:1103

Utkom från trycket
den 7 oktober 2014

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

Ansvarsområden

1 § Säkerhetspolisen bedriver i egenskap av säkerhetstjänst underrättelse- och säkerhetsarbete.

Säkerhetspolisens huvudsakliga uppgifter och ansvar framgår av 3 § polislagen (1984:387). Säkerhetspolisens övriga uppgifter och ansvar framgår av polisförordningen (2014:1104), andra författningar och särskilda beslut.

2 § Säkerhetspolisen ska bedriva verksamheten rättssäkert och enhetligt.

Säkerhetspolisen ska följa händelseutvecklingen i omvärlden och ha förmåga att snabbt anpassa inriktningen av verksamheten när det behövs.

3 § Säkerhetspolisen ansvarar för att förebygga, förhindra och upptäcka brottslig verksamhet samt utreda och beivra brott av följande slag:

1. brott mot 18 eller 19 kap. brottsbalken eller annat brott mot rikets säkerhet, i fråga om brott mot medborgerlig frihet dock endast om det finns särskilda skäl för det,

2. brott mot

a) lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall,

b) lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, och

c) lagen (2010:299) om straff för offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet,

3. sådana brott mot 13 kap. brottsbalken som har syftat till att framkalla fara för rikets säkerhet eller att allvarligt hota eller skada centrala samhällsfunktioner,

4. företagsspioneri eller olovlig befattning med företagshemlighet, om det finns anledning att anta att gärningen har begåtts på uppdrag av eller har understötts av en främmande makt eller av någon som har agerat för en främmande makts räkning,

5. brott där våld, hot eller tvång har använts för politiska syften, om brottet har riktat sig mot någon för vars personskydd Säkerhetspolisen ansvarar eller om gärningen har riktats mot ett särskilt viktigt samhällsintresse, och

6. brott som rör sanktionslagstiftning, krigsmateriel eller produkter med dubbla användningsområden, dock endast brott som har anknytning till verksamhet som Säkerhetspolisen har till uppgift att förebygga och förhindra.

Om Säkerhetspolisen i samband med verksamhet som anges i första stycket 1–4 eller 6 upptäcker något annat brott, får Säkerhetspolisen utreda även det brottet.

Personskydd

4 § Av 3 § polislagen (1984:387) framgår att Säkerhetspolisen ansvarar för personskyddet för den centrala statsledningen. Med centrala statsledningen avses följande personer: statschefen, tronföljaren, talmannen, riksdagsledamöterna, statsministern, statsråden, statssekreterarna och kabinetssekreteraren. Säkerhetspolisen får också i ett enskilt fall besluta om personskydd.

Säkerhetspolisen ansvarar för sådant personskydd och annat säkerhetsarbete som har samband med statsbesök och liknande händelser.

5 § Säkerhetspolisen får, utöver vad som sägs i 3 §, även i ett enskilt fall utreda brott som riktats mot någon för vars personskydd Säkerhetspolisen ansvarar eller någon närstående till honom eller henne.

Säkerhetsskydd och annat säkerhetsarbete

6 § Säkerhetspolisen får, utöver vad som följer av 47 § säkerhetsskyddsförordningen (1996:633), ge råd om säkerhetsskydd. Säkerhetspolisen får även i övrigt ge råd för att förebygga brott mot rikets säkerhet eller andra särskilt viktiga samhällsintressen.

7 § Säkerhetspolisen får efter medgivande av regeringen i ett särskilt fall bedriva uppdragsverksamhet när det gäller säkerhetsskydd och annat säkerhetsarbete.

Information till regeringen

8 § Underrättelser som kan ha betydelse för Sveriges säkerhetspolitik eller som av annan anledning bör komma till regeringens kännedom ska utan dröjsmål rapporteras till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) på det sätt som regeringen närmare bestämmer.

9 § Säkerhetspolisen ska senast den 31 augusti varje år i en skrivelse till regeringen redogöra för tillämpningen av lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll under perioden 1 juli föregående år–30 juni.

Samverkan

Samverkan med andra myndigheter och organ

10 § I 6 § polislagen (1984:387) finns grundläggande bestämmelser om Säkerhetspolisens samarbete med andra myndigheter och organ.

11 § Säkerhetspolisen ska samarbeta med Polismyndigheten i den utsträckning som behövs för att polisverksamheten ska kunna bedrivas effektivt.

Säkerhetspolisen och Polismyndigheten ska i samråd bestämma och fortlöpande utveckla formerna för samverkan och samordning mellan myndigheterna.

Säkerhetspolischefen ansvarar tillsammans med rikspolischefen för att det finns fungerande rutiner för att lösa samverkans- och samordningsfrågor mellan myndigheterna.

12 § Säkerhetspolisen bör, i den utsträckning sekretess inte hindrar det, upplysa Polismyndigheten om förhållanden som kan ha betydelse för dess verksamhet.

13 § Om Polismyndigheten i ett enskilt fall begär det och det inte finns särskilda skäl mot det, ska Säkerhetspolisen bistå vid polisverksamhet som leds av Polismyndigheten.

Säkerhetspolisen ska lämna tekniskt biträde och annan hjälp till Polismyndigheten i den utsträckning som myndigheterna kommer överens om.

14 § Säkerhetspolischefen ska omedelbart delge rikspolischefen information av synnerlig vikt.

15 § Biträdande säkerhetspolischefen får i samråd med chefen för Nationella operativa avdelningen, trots den ansvarsfördelning som annars gäller mellan myndigheterna, i ett enskilt fall bestämma att en förundersökning eller annan uppgift i den brottsbekämpande verksamheten ska lämnas över till Polismyndigheten för fortsatt handläggning.

Internationellt samarbete

16 § Säkerhetspolisen ska samarbeta med utländska myndigheter eller organ och mellanfolkliga organisationer i den utsträckning som behövs för Säkerhetspolisens verksamhet och som regeringen närmare bestämmer.

17 § Säkerhetspolisen får ingå en internationell överenskommelse om samarbete med en utländsk brottsbekämpande myndighet, underrättelse- eller säkerhetstjänst eller annat motsvarande organ i en stat som är medlem i Europeiska unionen eller som har slutit avtal enligt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om samarbete med konventionsstaterna. Det gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

Säkerhetspolischefen ingår överenskommelser enligt första stycket. Innan säkerhetspolischefen ingår en överenskommelse ska Regeringskansliet (Justitiedepartementet) underrättas.

Stöd till Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten

18 § Säkerhetspolisen ska ge Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten det stöd som anges i 11 och 15 §§ förordningen (2007:1141) med instruktion för Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten.

Ledning

19 § Säkerhetspolisen leds av en myndighetschef.

20 § Vid Säkerhetspolisen ska det finnas ett insynsråd som består av högst åtta ledamöter.

Insynsrådets uppgifter framgår av 9 § myndighetsförordningen. Insynen ska dock inte avse sådana uppgifter som kan äventyra myndighetens samarbete med någon annan underrättelse- eller säkerhetstjänst eller som rör ledning av polisverksamhet i ett enskilt fall.

Anställningar och uppdrag

21 § Säkerhetspolischefen är myndighetschef.

Vid myndigheten ska det finnas en biträdande säkerhetspolischef som är ställföreträdande myndighetschef och vars anställning beslutas av regeringen.

22 § Regeringen förordnar för en bestämd tid de ledamöter i personalansvarsnämnden som ska förordnas särskilt.

23 § Om det krävs med hänsyn till arbetsuppgifterna får Säkerhetspolisen besluta att för bestämd tid eller tills vidare, dock längst till en viss tidpunkt, anställa en polisman som har en anställning tills vidare vid Polismyndigheten.

Förflyttning av arbetstagare

24 § Säkerhetspolisen beslutar om förflyttning enligt 5 § polislagen (1984:387) av en arbetstagare som är anställd vid myndigheten.

Anställning vid Polismyndigheten eller någon annan myndighet som ett led i sådan förflyttningsskyldighet beslutas av den mottagande myndigheten. Det gäller dock inte för en anställning som beslutas av regeringen.

Förflyttningsskyldigheten gäller endast vid förflyttning till en anställning tills vidare.

Personalansvarsnämnd

25 § Vid Säkerhetspolisen ska det finnas en personalansvarsnämnd. Nämnden prövar frågor som anges i 25 § första stycket myndighetsförordningen (2007:515) för anställda vid myndigheten, om inte annat anges.

Nämnden består av säkerhetspolischefen, som är ordförande, personalföreträdare, tre företrädare för myndigheten som säkerhetspolischefen bestämmer och två av regeringen särskilt förordnade ledamöter. Ersättare kan utses för företrädarna för Säkerhetspolisen.

Säkerhetspolischefen bestämmer vem som ska vara vice ordförande i nämnden.

26 § I ärenden som gäller disciplinansvar, avstängning, avsked eller uppsägning bestämmer ordföranden om ett förfarande inför nämnden ska inledas. Ordföranden får avskriva ett ärende om det är uppenbart att ärendet inte ska leda till någon åtgärd från nämndens sida.

Har nämnden beslutat att avstänga någon från arbetet och är det på grund av ändrade förhållanden uppenbart att beslutet inte längre bör gälla, får ordföranden ensam besluta i frågan.

Beslut som har fattats av ordföranden ska anmälas vid nästa sammanträde med nämnden.

27 § Nämnden är beslutför när ordföranden och minst fyra andra ledamöter är närvarande.

När ärenden som är av principiell natur eller av annan större vikt handläggs bör minst sju ledamöter vara närvarande.

Tillämpligheten av en viss förordning

28 § Säkerhetspolisen ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Rätt att meddela föreskrifter m.m.

29 § Av 27 § andra stycket förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten framgår att Polismyndigheten omedelbart ska underrätta Säkerhetspolisen om brott eller brottslig verksamhet som avses i 3 § denna förordning. Säkerhetspolisen får i samråd med Polismyndigheten meddela föreskrifter om vilka andra typer av brott och andra företeelser som kan beröra Säkerhetspolisens ansvarsområde och som Säkerhetspolisen ska underrättas om.

30 § Säkerhetspolisen får, efter att Polismyndigheten har hörts, meddela föreskrifter om Polismyndighetens medverkan i skyddet av en person för vars personskydd Säkerhetspolisen ansvarar.

31 § Säkerhetspolisen ska genom sådana allmänna råd som avses i 1 § författningssamlingsförordningen (1976:725) och uttalanden verka för lagenlighet och följdriktighet vid rättstillämpningen inom sitt ansvarsområde.

Undantag från myndighetsförordningen

32 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska enbart tillämpas i administrativa ärenden:

- 20 § om föredragning,
- 21 § om myndighetens beslut,
- 27 § om myndighetens rätt att företräda staten vid domstol, och
- 29 § om ärendeförteckning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (2002:1050) med instruktion för Säkerhetspolisen.

SFS 2014:1103

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)